

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11302/2023
15.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Јелена Станковић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 317/23 од 26.01.2023. године, у седници одржаној 15.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 317/23 од 26.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 317/23 од 26.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2163/2022 од 02.11.2022. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу Општинског суда у Нишу Ив 218/09 од 12.10.2009. године (сада списи Ив 20979/10), у целости. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга исплати појединачне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 8.265,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 317/23 од 26.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је правни основ дуг, тако што је тужбени захтев тужиоца усвојен. О овом праву тужиоца и висини тужбеног захтева нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права због чега нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити ради уједначавања судске праксе те нису испуњени услови из члана 404. ЗПП због чега је донета одлука као у ставу првом изреке.

Ревизијски наводи којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање нису разлог за изјављивање посебне ревизије, јер се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе тужилац је поднео 09.10.2009. године. Вредност предмета спора је 55.807,35 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић